

РЕШЕНИЕ

№ 1227

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ц.Вретенарова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9679** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

**Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от
АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.**

С Решение /без номер/ от 03.11.2010г., постановено по н.а.х. дело №8098/2010г. по
описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 1-ви състав е потвърдил Наказателно
постановление /НП/ №23-2301104/19.01.2010г., издадено от директора на Д. „И. по
труда“-С област, с което на „К.“ О., за нарушение на чл.217, ал.5 от Наредба №7 за
минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните
места и при използване на работното оборудване, вр.чл.10, ал.1, т.6 от Наредба №5 за
реда, начина и периодичността на извършване оценка на риска, е наложена
„имуществена санкция“ в размер на 1500 лева на основание чл.416, ал.5, вр.чл.413, ал.2
КТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от
ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице. Релевираното касационно
основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1 НПК, аргументирано подробно в
жалбата. Искане се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени решението на
СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от
адв.Я., която поддържа жалбата и моли за уважаването й..

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Шишман, която

оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касаторът е санкциониран за нарушение на чл.217, ал.5 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, вр.чл.10, ал.1, т.6 от Наредба №5 за реда, начина и периодичността на извършване оценка на риска-за това, че в качеството си на „работодател” по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е изготвил оценка на риска на обект:”склад за съхранение на майонеза и минерална вода”, находящ се в с.Доброславци, район „Нови И, стопански двор без да използва източници на информация, данни от измервания на фактори на работната среда, необходими за установяване на съответствие с нормите и изискванията за здравословни и безопасни условия на труд.

1.Неоснователно е оплакването на касатора, че АУАН е бил съставен след повече от 1 година от извършването на нарушението- изготвянето оценка на риска през 2009г. без източници на информация, данни от измервания на фактори на работната среда, необходими за установяване на съответствие с нормите и изискванията за здравословни и безопасни условия на труд. Касае се за продължено нарушение-трайно противоправно състояние и давността за съставянето на АУАН започва да тече от прекратяването му-чл.80, ал.3, предл.2-ро НК, вр.чл.11 от ЗАНН. В случая към момента на извършването на проверката, когато е било установено нарушението, същото не е било преустановено, поради което срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН, след като не е бил започнал да тече, няма как да е изтекъл.

2.Обратно на твърденията на касатора няма противоречие в обстоятелствената част на издаденото НП. Противоправното поведение, за което е санкциониран е изготвяне на оценка на риска за процесния обект без наличието на нормативно установени документи, необходими за установяване на съответствие с нормите и изискванията за здравословни и безопасни условия на труд-нарушение по чл.217, ал.5, вр.чл.10, ал.1, т.6 от Наредба №5 за реда, начина и периодичността на извършване оценка на риска. Посочването в НП, че в хода на проверката не са били представени поисканите протоколи от измервания на фактори на работната среда касае установяването на извършеното нарушение, а не очертава признаци на състава на извършеното противоправно деяние от обективна страна.

3. Неоснователно е най-сетне оплакването за нарушение на закона поради неприлагането на разпоредбата на чл.415в КТ, съгласно която за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Нарушението не е от

естество, което позволява незабавното му отстраняване към момента на констатирането му, а и не са налице обективни данни, които да изключват настъпването на вредни последици за здравето на работниците в процесния обект.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 03.11.2010г., постановено по н.а.х. дело №8098/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.